

være garanteret gensplejningsfrie. Jeg tror, hr. Jørn Jespersen har misforstået vores politik.

Men det, der er problemet, er, at den politik ikke kan gennemføres i længden, hvis vi forbliver under dette WTO-regime. Så vil disse forsøg på at sikre os mod gensplejningen nemlig blive undermineret af WTO-reglerne, og så ender det hele med mærkningsordninger, og det er mere hr. Jørn Jespersen, der er tilhænger af det, end det er mig, hvis nu sandheden skal frem.

Til hr. Claus Larsen-Jensen må jeg sige: Enhedslisten vil hellere have færre regler, men ordentlige regler, og derfor foreslår vi, at det bliver mindsteregler. Det kendes faktisk i EU-Traktaten, selv om bestemmelsen stort set ikke bruges. Jeg tror, det er ifølge artikel 130 S man kan vedtage standarder, som sikrer, at medlemslandene selv kan indføre bedre miljøregler. Det, vi peger på i vores forslag til vedtagelse, er altså kendt i international lovgivning, og hr. Claus Larsen-Jensen kan såmænd slå op i sin beundrede EU-Traktat og finde ud af, hvordan man kan formulere det, så det kan fungere. Problemet er bare, at EU ikke selv bruger de bestemmelser.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Bare et enkelt, men – synes jeg – meget afgørende spørgsmål til hr. Keld Albrechtsen, som nu siger, at Enhedslisten går ind for, at hele det danske landbrug skal være gensplejningsfrit, og at fødevarerministeren skal arbejde for, at der bliver indført et mærke, som kan garantere, at importerede fødevarer ikke indeholder gensplejede produkter, hvis de bærer det mærke:

Hvor er det, fødevarerministeren efter Enhedslistens opfattelse skal arbejde for sådanne regler? I hvilken instans, i hvilken internationale organisation er det, fødevarerministeren efter Enhedslistens opfattelse skal arbejde for et sådant regelsæt for mærkning af gensplejningsfrie produkter? Er det i et EU? Er det i WTO? Og hvis det lykkes ministeren at få det gennemført i en af de instanser, skal det så efter Enhedslistens opfattelse være bindende regler? Eller skal landene bare kunne sidde reglerne overhørigt, hvis det passer dem?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hvis hr. Jørn Jespersen havde bladret i det forslag til folketingsbeslutning, som Enhedslisten

stillede for et par måneder siden om gensplejningsfrit landbrug, ville hr. Jørn Jespersen vide, at vi har foreslået, at man arbejder for det i EU, og at vi selvfølgelig gennemfører det som national lovgivning her i Folketinget. Det spørgsmål kan jeg altså besvare meget præcist. Jeg er bare stensikker på, at hvis man accepterer, at WTO skal have lov til at gribe ind og afgøre handelstvister på området her, får det ingen betydning, hvad der vedtages hverken her i Folketinget eller i EU, for så bliver det WTO-reglerne, der kommer til at gælde.

Tom Behnke (FP):

Efter den debat, der har været om hr. Keld Albrechtsens indlæg, må man jo igen konstatere: Hvor er det dog skønt, at Enhedslisten ikke var opfundet, dengang man lærte at bruge ilden, for havde Enhedslisten eksisteret dengang, havde den simpelt hen forbudt, at man overhovedet benyttede sig af ild, og tænk bare, hvor stor gavn vi har af den i dag. Men sådan er det jo med fagre nye verden: Der er altid nogle, der spræller imod og ikke vil være med til noget som helst, men heldigvis er der andre, der siger: Lad os prøve, og lad os få det bedste ud af det.

Når vi taler om WTO, er nøgleordet jo frihandel. Frihandel er hele forudsætningen for udviklingen, globalt og nationalt. Så sent som i går aftes var der en længere tv-udsendelse om nogle arkæologiske udgravninger, og vi kunne se, at for flere tusinde år siden handlede man sammen på tværs af landegrænserne. Det gør vi såmænd også i dag, og det vil vi også gøre i fremtiden.

Der er heller ikke nogen tvivl om, at når vi kigger på ulandene, er deres eneste mulighed for at komme med og gennemgå en udvikling, at der bliver mulighed for at handle på tværs af landegrænserne; at ulandene får mulighed for at handle med ilandene og omvendt, for ellers så har de ganske enkelt ikke en jordisk chance for at komme videre og for at udvikle sig. Frihandel er en forudsætning for udvikling, og derfor er frihandel så godt.

Der er heller ingen tvivl om, at når vi taler om frihandel, vil der opstå stridigheder fra tid til anden. Der vil være lande, der bliver uenige om, hvilke produkter der må sælges og købes på tværs af landegrænserne, og det er jo de stridigheder, der gør, at vi ikke kan have det fuld- stændige anarki og sige, at alting skal være frit. Stridighederne viser, at hvis vi virkelig vil have